

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **N. V.**, státní příslušnost Gruzie, t.č. bytem PoS Havířov, Na Kopci 5, Havířov-Dolní Suchá, právně zastoupeného JUDr. Alexanderem Belicou, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Smetanovo nám. č. 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.11.2012 č.j. OAM-14/ZA-ZA06-ZA14-2011, o **udělení mezinárodní ochrany**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. **Odměna** advokáta JUDr. Alexandera Belici **se určuje částkou 20.400,- Kč**, která bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce žalobou podanou v zákonné lhůtě napadl v záhlaví označené rozhodnutí žalovaného a domáhal se přezkoumání napadeného rozhodnutí, poté jeho zrušení a vrácení žalovanému k dalšímu řízení. Uvedl, že správní orgán porušil ust. § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4 a § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobce má za to, že splňuje zákonné podmínky pro udělení mezinárodní ochrany formou azylu stanovené v ust. § 12 zákona o azylu, v ust. § 14 téhož zákona a také zákonné podmínky pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a citovaného zákona. Žalovaný také porušil čl. 3 Úmluvy proti krutému, nelidskému a ponižujícímu zacházení publikované pod č. 143/1968 Sb., neboť v případě návratu žalobce do země původu bude tomuto zacházení vystaven. Dále má žalobce za to, že žalovaný porušil čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 33 Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků, čl. 4 odst. 3 Směrnice Rady 2004/83/ES a čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 15, 16 a 18 téže Směrnice, jakož i čl. 8 odst. 2 písm. b) Směrnice Rady 2005/85/ES.

Jelikož žaloba žalobce byla pro nedostatek konkretizace žalobních bodů nepřezkoumatelná, byl žalobce prostřednictvím ustanoveného právního zástupce vyzván k jejímu doplnění, což učinil podáním ze dne 5.2.2013. V tomto podání žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalovaného, neboť v odůvodnění žalovaný např. neuvádí konkrétní skutečnosti předchozího řízení (míněno řízení o udělení mezinárodní ochrany) v roce 2008 a jen obecně odkazuje na skutečnosti tohoto předchozího řízení. Současně namítal, že napadené rozhodnutí v českém jazyce je pro něj nesrozumitelné, protože nebylo přeloženo do jeho rodného jazyka. Žalobce opustil zemi původu dne 7.8.2008, přičemž v noci ze 7. na 8.8.2008 začal mezi gruzínskými armádními silami a jihoosetskými jednotkami vojenský konflikt, a tak se již žalobce nemohl ani nechtěl později do Gruzie vrátit. V lednu 2008 se v Gruzii konaly prezidentské volby a žalobce jako člen opoziční politické strany v těchto volbách byl členem volební komise ve čtvrtém rajónu Temka v Tbilisi, kde zabránil jednomu voliči vhodit do hlasovací urny 45 kusů volebních lístků. Na těchto volebních lístcích byla uvedena jména a adresy neexistujících osob. Tyto volební lístky byly falešné, na což opoziční představitelé poukazovali v nezávislé TV Kavkazia. Poté žalobci domů telefonovali neznámí lidé a na domluvené schůzce jej vyzvali, aby napsal a zaslal TV Kavkazia prohlášení, že o falešných volebních lístcích se zmýlil, nebo aby vystoupil v této televizi a informaci o tom dementoval. Muži, kteří to po něm požadovali, mu vyhrožovali, že mu dají do auta zbraň nebo do saka drogu a že při prohlídce pak bude zadržen a potrestán. Vyhrůžky následovaly

po té několikrát denně včetně toho, že může být i uvězněn. Žalobce má stále obavy, neboť je členem opoziční strany, která je v opozici vůči prezidentu Saakašvilimu. Po odjezdu žalobce z Tbilisi vyhrožovaly neznámé osoby také jeho manželce, do jejíhož obchodu přišla kontrola, která sice ze sanitárních důvodů, ale na dobu jednoho roku obchod uzavřela. Žalobce dále tvrdí, že ruská vojska stále operují asi 80 km od Tbilisi a v této souvislosti žalovanému vytýká, že nezjistil skutkový stav úplně a správně pokud tvrdí, že se situace v Gruzii zlepšila. Žalobce se domnívá, že má důvod se obávat, že v případě návratu by mu mohlo hrozit nebezpečí uvěznění či dokonce i mučení s ohledem na to, že lidé, kteří se s ním po volbách v roce 2008 osobně sešli, mu právě uvězněním hrozili. Závěrem doplnění žaloby poukázal na to, že je vážně nemocný a odkázal na lékařské zprávy a na to, že nyní čeká na druhou operaci srdce, kterou bude možno uskutečnit až po zlepšení diabetologických hodnot. Rovněž má potíže urologické, potíže s prostatou a špatně vidí na pravé oko. Z toho žalobce dovozuje, že mu měl být udělen humanitární azyl v souladu s ust. § 14 zákona o azylu.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že vycházel především z vlastních tvrzení žalobce učiněných v průběhu správního řízení o udělení mezinárodní ochrany, z nichž bylo zjištěno, že důvodem jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany je skutečnost, že se v případě návratu do vlasti obává opětovných potíží kvůli oznámení pokusu o podvod při volbách v roce 2008 a že žádá o udělení humanitárního azylu pro zdravotní potíže. To, že bylo žalobci doručeno rozhodnutí v českém jazyce, neznamená nerovnost postavení žalobce s žalovaným. Žalovaný dále poukázal na to, že v tomto řízení jde o druhou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, kdy první žádost byla zamítnuta a stejně tak i žaloba, kterou zamítl krajský soud. Na základě řádně zjištěného skutkového stavu nedospěl žalovaný k závěru, že v případě žalobce jsou naplněny podmínky ustanovení § 12, § 13 či § 14 zákona o azylu. Stejně tak se žalovaný domnívá, že se řádně vypořádal s odůvodněním svého závěru, že u žalobce nebyly naplněny podmínky ani pro udělení doplňkové mezinárodní ochrany dle ust. § 14a a § 14b zákona o azylu. Žalovaný proto navrhoval, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.

Krajský soud poté, co provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 21.11.2012 č.j. OAM-14/ZA-ZA06-ZA14-2011, připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i správním spisem žalovaného č.j. OAM-783/VL-07-2008, žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl.

Z napadeného rozhodnutí žalovaného krajský soud zjistil, že žalovaný tímto rozhodnutím žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13 a § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb. o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce podal opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, neboť se v případě návratu do vlasti obává opětovných potíží kvůli oznámení pokusu o podvod při volbách v roce 2008. Současně žádal o udělení humanitárního azylu kvůli zdravotním potížím, kterými nyní trpí.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce v žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 11.1.2011 sepsané formou pohovoru odpověděl na otázku, z jakého důvodu opustil svou vlast to, že dne 6.8.2008 odjel z politického důvodu. Byl kontrolorem voleb v Gruzii dne 5.1.2008 a upozornil na hlasování nějakého muže, který chtěl do urny hodit 50 lístků. Od té doby jej zastrašovali, aby přiznal, že si to vymyslel. Jednou měl také nehodu a myslí si, že to bylo kvůli tomu. K uvedené žádosti je připojeno vlastnoručně psané prohlášení žalobce o důvodech, pro které žádá udělení azylu na území ČR, ze dne 11.1.2011, v němž žalobce opakoval, že za prezidentských voleb byl předsedou komise, že zadrželi občana, který měl 45 falešných volebních lístků. Při kontrole zjistili ještě další podvody. Zastrášovali jej zabitím nebo posláním do vězení, proto byl nucen z Gruzie odjet. Dne 21.1.2011 byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z obsahu protokolu o tomto pohovoru krajský soud zjistil stejný důvod žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jako výše uvedený. Žalobce současně poukázal na svůj nepříznivý zdravotní stav, pro který žádá o humanitární azyl. Ke svému zdravotnímu stavu se pak vyjádřil v rámci doplňujícího pohovoru konaného dne 1.11.2012.

Dále soud ze správního spisu žalovaného zjistil, že tento obsahuje zprávu z Infobanky ČTK – Země světa Gruzie ze dne 2.10.2012, společnou zprávu Azylových úřadů Německa, Rakouska a Švýcarska z června 2011 nazvanou „Zdravotní systém – lékařská péče Gruzie“, informaci MZV č.j. 95989/2012-LPTP ze dne 13.6.2012 týkající se onemocnění hepatitidou C, zdravotního pojištění a sociálního systému v Gruzii a informaci MZV č.j. 96078/2010-LPTP ze dne 25.2.2010, jejímž obsahem je jednak problematika dostupnosti a úrovně lékařské péče a jednak postoj státních orgánů Gruzie vůči neúspěšným žadatelům o mezinárodní ochranu po návratu do země a vůči osobám, které pobývaly v zahraničí delší dobu.

Ze správního spisu žalovaného č.j. OAM-783/VL-07-2008 krajský soud zjistil, že žalobce podal dne 31.10.2008 první žádost o udělení mezinárodní ochrany, která byla zamítnuta rozhodnutím žalovaného ze dne 9.3.2009. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu, kterou Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 29.4.2010 zamítl. Žalobce tehdy požádal o udělení mezinárodní ochrany ze stejného udávaného důvodu, tj. kvůli potížím vzniklým v souvislosti s prezidentskými volbami konanými dne 5.1.2008. K podané kasační stížnosti žalobce rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 21.10.2010 tak, že ji odmítl pro neodstranění vad.

Krajský soud provedl zároveň i důkaz aktuální Zprávou o dodržování lidských v Gruzii za rok 2011 zpracovanou Ministerstvem zahraničí USA dne 24.5.2012. Z této zprávy krajský soud zjistil, že mezi nejzávažnější problémy v oblasti lidských práv patřilo týrání vězňů a zadržených osob příslušníky státních orgánů a nebezpečné a špatné podmínky ve věznicích, nedostatky ve fungování právního státu – např. nejistota ohledně nezávislého a spravedlivého výkonu řádného procesu ze strany justičního systému, zasahování státu do základní svobody spolčování odborářů v některých oblastech. Nadále přetrvávaly problémy s přesídlováním vnitřně vysídlených osob. De facto úřady v separačních regionech Abcházie a Jižní Osetie byly nadále mimo kontrolu centrální vlády. Jak v Abcházii tak v Osetii platilo nadále příměří, i když v obou oblastech došlo k násilným incidentům. Úřady Jižní Osetie odpíraly většině etnických Gruzínců vyhnaných během a po konfliktu v roce 2008 možnost vrátit se do Jižní Osetie. Uvedená zpráva dále obsahuje informace ohledně výskytu několika případů nepotvrzených zpráv, že vláda nebo její agenti se dopustili svévolného nebo zákonného zabíjení. Co se týče mučení a jiného krutého nelidského nebo ponižujícího zacházení či trestání, ústava a zákony takové praktiky zakazují. Nicméně se objevily zprávy, že se jich pracovníci státních orgánů dopouštějí. V této souvislosti se mimo jiné pojednává o tom, že podle zprávy ministerstva spravedlnosti bylo zahájeno dvacet vyšetřování ve věcech údajného mučení, devět ve věci nelidského zacházení a jedno ve věci použití nátlakových prostředků s cílem vynutit důkazy. Totéž ministerstvo však také uvedlo, že 14 případů bylo ukončeno a dvě osoby byly odsouzeny, včetně čtyř policistů za zneužití pravomoci proti svěřeným osobám. Osoby zadržené na území Jižní Osetie, které se později vrátily do oblasti pod gruzínskou vládou, hlásily incidenty špatného zacházení a týrání v osetských věznicích.

Z informace MZV č.j. 108213/2013-LPTP ze dne 15.7.2013 předložené při jednání krajského soudu žalovaným bylo zjištěno, že zastupitelský úřad ve Tbilisi nemá žádné ověřené informace, které by potvrzovaly represe státních orgánů vůči

neúspěšným žadatelům o azyl, kteří byli vráceni zpět do své domovské země. Vzhledem ke snadnému procesu získání cestovního dokladu může každý takový člověk v krátké době vycestovat za hranice země znovu. Zastupitelský úřad nezaznamenal diskriminaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu ani ze strany státní moci ani ze strany soukromých subjektů. Z informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 14.8.2013 poskytnuté krajskému soudu v souvislosti s jiným řízením ve věci mezinárodní ochrany bylo zjištěno, že v současné době na území Gruzie ozbrojený konflikt neprobíhá.

Prvním žalobním bodem obsaženým v doplnění žaloby ze dne 5.2.2013 byla námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí spatřována v tom, že žalovaný pouze obecně odkázal na skutečnosti zjištěné v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany na základě žádosti žalobce v roce 2008. Z obsahu připojeného správního spisu žalovaného týkajícího se tohoto prvního řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci vyplývá jednoznačně, že důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly jeho problémy plynoucí z popisovaného zveřejnění podvodu zjištěného při prezidentských volbách. V rozhodnutí ze dne 9.3.2009 žalovaný velmi podrobně a přesvědčivě odůvodnil, proč žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana, k čemuž dospěl i Krajský soud v Brně, jak je uvedeno v jeho rozsudku ze dne 29.4.2010. Krajský soud v Brně uvedl také to, že se žalovaný zabýval všemi rozhodnými skutečnostmi, zejména pak vyhodnotil tvrzení žalobce a ztotožnil se závěry žalovaného pokud neshledal důvody pro udělení azylu podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Rozhodnutí žalovaného v tomto řízení žalobce prokazatelně převzal dne 13.3.2009 oproti vlastnoručnímu podpisu. Obsah tohoto rozhodnutí, včetně důvodů v něm uvedených, na které žalovaný odkázal v odůvodnění nyní přezkoumávaného rozhodnutí, musel být žalobci tedy nepochybně znám. Jestliže žalovaný v nyní přezkoumávaném rozhodnutí v odůvodnění na tyto důvody odkázal s tím, že se v předchozím rozhodnutí k důvodům vyhrožování žalobci v důsledku předání informace novinářům o pokusu zkreslit výsledky voleb podrobně zabýval není možno v odůvodnění jeho rozhodnutí z tohoto důvodu spatřovat nesrozumitelnost. K uvedenému krajský soud podotýká, že v odůvodnění předchozího rozhodnutí žalovaného se žalovaný podrobně vypořádal nejen s žalobcem popisovanými problémy v důsledku jím odhaleného podvodu při prezidentských volbách, ale také údajnými hrozbami jeho manželce a tím, že její obchod byl po dobu jednoho roku uzavřen, jak je namítáno v nyní doplněné žalobě žalobce.

Nedůvodnou ohodnotil krajský soud také námitku žalobce, že je pro něj rozhodnutí nesrozumitelné z důvodu jeho nepřeložení do rodného jazyka. Z ustanovení § 22 odst. 1 zákona o azylu vyplývá, že účastník řízení má právo jednat v mateřském jazyce nebo v jazyce, ve kterém je schopen se dorozumět. Z tohoto ustanovení však není možno dovodit právo účastníka řízení na to, aby mu písemné vyhotovení rozhodnutí bylo v jeho mateřském jazyce či jazyce, jímž je schopen se dorozumět, doručováno.

V dalším žalobním bodu je žalovanému vytýkáno, že nezjistil úplně a správně skutkový stav týkající se informací o zemi původu žalobce. V této souvislosti poukazuje žalobce na to, že ruská vojska stále operují asi 80 km od Tbilisi a není pravdivé tvrzení, že se situace v Gruzii zlepšila. Výše uvedená zpráva o dodržování lidských práv v Gruzii za rok 2011 Ministerstva zahraničí USA ze dne 24.5.2012 poukazuje na přetrvávající zjištění co se týče porušování lidských práv. Jedná se však o problém, který obecně postihuje veškeré obyvatelstvo země původu žalobce. Z této zprávy ani z dalších zpráv citovaných v odůvodnění rozhodnutí žalovaného nelze dovodit oprávněnost tvrzení žalobce, že ruská vojska stále operují 80 km od Tbilisi. Naopak ze sdělení zastupitelského úřadu ve Tbilisi poskytnutého Ministerstvu zahraničních věcí ČR vyplývá, že žádný ozbrojený konflikt na území Gruzie toho času neprobíhá. Shora citovaná informace MZV potvrzuje, že neúspěšným žadatelům o udělení mezinárodní ochrany nehrozí v případě návratu diskriminace ze strany státních orgánů či soukromých subjektů. Zmíněná informace zastupitelského úřadu také uvádí, že v případě pronásledování či fyzického útoku se lze dovolat ochrany u příslušných státních orgánů a není možno přisvědčit v této souvislosti žalobní námitce týkající se údajných hrozeb ze strany soukromých osob, které žalobci vyhrožovaly po volbách v roce 2008. Na této skutečnosti nemůže nic měnit žalobcem dodatečně předložený průkaz člena opoziční strany Svoboda. Stejně tak je neopodstatněna námitka žalobce důvodně se obávat, že by mu mohlo hrozit nebezpečí uvěznění či dokonce mučení s odkazem na čl. 3 odst. 1 Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícím zacházení nebo trestání.

V závěru doplnění své žaloby žalobce poukázal na to, že je ve věku vyšším 65-ti let, je vážně nemocný a odkázal na lékařské zprávy o vyšetřeních v České republice. Pro svůj zdravotní stav se domnívá, že mu měl být udělen tzv. humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu. S podanou žalobou žalobce v této souvislosti předložil průkaz diabetika, zprávy z kardiologických vyšetření Nemocnice s poliklinikou Havířov, včetně urologických vyšetření a zprávy viteretinního centra Nemocnice s poliklinikou Karviná-Ráj. Žádná z těchto zpráv, jakož i lékařských zpráv žalobce založených ve správním spisu žalovaného, které jsou uváděny v odůvodnění rozhodnutí žalovaného, neprokazuje takovou závažnost zdravotního stavu žalobce,

kteřá by mu bránila v návratu od země původu. Není možno proto učinit závěr, že se v jeho případě jedná o případ hodný zvláštního zřetele ve smyslu ust. § 14 zákona o azylu umožňující udělit azyl z humanitárních důvodů.

Se zřetelem k výše uvedeným důvodům dospěl krajský soud k závěru, že žaloba žalobce není důvodná a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s, neboť procesně úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

Výrok o nákladech státu je odůvodněn § 36 odst. 2 s.ř.s. podle kterého náklady s přibráním tlumočnicka platí stát.

Ustanovenému právnímu zástupci žalobkyně byla přiznána náhrada nákladů právního zastoupení spočívající v odměně v rozsahu šest úkonů právní pomoci po 3.100,- Kč, šesti režijních paušálech po 300,- Kč, tj. 20.400,- Kč, a to v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 3, písm. f), § 11 odst. 1, písm. d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu právnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 24. října 2013

samosoudce

JUDr. Petr Indráček